

Megfelebbezték — a boletta elleni távirati tiltakozást

Érdekes események a szegedi közgyűlés egyhangú határozata körül

(A Délmagyarország munkatársától.) Szeged törvényhatósági bizottságának az a tiltakozó távirata, amelyben a közben letárgyalt és a klotür alkalmazása után megszavazott bolettajavaslat visszavonását kívánta követelni a kormánytól, még mindig nem sűvegeződött meg és így nem is kerülhetett a postára. A főispánnak, mint azt a Délmagyarország annak idején megírta, az az álláspontja, hogy a távirat elküldésével meg kell várni a felebbezési határidő lejártát és csakis abban az esetben lehet postára adni, ha nem érkezik be felebbezés ellene. A közgyűlés ugyanis a távirat elküldésére vonatkozó határozatának végrehajtására elmulasztotta a sürgősség kimondását. A főispán véleménye szerint ugyanis a közgyűlés nem mondta ki ezt a sürgősséget és birtokonkivüliséget azzal, hogy a tiltakozás távirati uton való bejelentését rendelte el.

A főispán aggodalma a jelek szerint nem volt alaptalan, mert hétfőn bejutott az egyhangúlag hozott közgyűlési határozat ellen a felebbezés. A felebbezést Nagy Ferenc, Korom Mihály, Barta Mihály, Deák János és Kószó József írták alá. A felebbezők szerint Szeged törvényhatósági bizottságának hetven százaléka gazda, ezzel szemben a boletta ellen tiltakozó határozat kimondásakor a közgyűlésnek mindössze harminc tagja lehetett jelen, mivel a gazdák az aratási munkálatok miatt nem vettek részt az ülésen. A közgyűlés maga nem is láthatott tisztán ebben az ügyben, mivel a javaslat éppen akkor az állandó változás állapotában volt, annak pontos tartalmát senki sem ismerhette, legfeljebb a különböző pártállású lapok közleményeiből. Ennek az

általános tájékoztatlanságnak a kihasználásával vezették félre az indítványozók a közgyűlést, amely azt hitte, hogy a bolettajavaslat a fogyasztók érdekeit sérti. Ezért felebbezik meg a határozatot és kéri a belügyminisztert, hogy azt semmisítse meg.

A felebbezés indokolása rendkívül érdekes, elsősorban azért, mert az aláírók legnagyobb része jelen volt a boletta ellen tiltakozó közgyűlésen, közülük senki sem szólalt fel az indítványok ellen, sőt még a kisgyűlés ismeretes elődázó javaslatát sem vette senki sem védelmébe. Ezt az elődázó javaslatot különben — mint emlékeztet — a közgyűlés egyhangúlag leszavazta, pedig azzal, ha elfogadták volna, megnyílik a lehetőség a tiltakozás hónapokkal való elhalasztására. Kissé merész állítás az is a felebbezés indokolásában, hogy a közgyűlésen a gazdavárosatyák nem vettek részt és a határozat kimondásakor alig harmincan voltak a közgyűlési teremben. A közgyűlés szombaton volt és a bolettajavaslat előtt tanyai állatorvost választottak a városatyák. A leadott szavazatok számából nyilvánvaló, hogy száznál többen vettek részt a közgyűlésen és a résztvevők legnagyobb része éppen kisgazda volt, mivel az állatorvosválasztás lefolyása az előre megszervezettség csálhatatlan tüneteit mutatta.

A felebbezésnek különben sok értelme nincs már, talán még annyi sem, mint a tiltakozó távirat elküldésének lenne, hiszen a képviselőház többsége azóta lelkesedéssel megszavazta a javaslatot. Sőt azóta a javaslat tartozékait már végre is hajtották, a trafik ára már alaposan megrágt.

Diplomáciai tárgyalások a magyar és a jugoszláv kormány között az ujszegedi szerb internátus ügyében

Vasárnap vegyes bizottság ülésezett a városházán

(A Délmagyarország munkatársától.) Vasárnap délelőtt a szegedi városházán magyar-jugoszláv vegyes bizottság ült össze, hogy lefárgyalja az ujszegedi szerb internátus tulajdonjogának kérdését. Az internátust annak idején a város által adományozott telken a szerb-bánati vagyonközség építette és tartotta fenn. A telek és az épület tulajdonjoga a a telekkönyv tanúsága szerint a szerb-bánati vagyonközségé volt, a várossal kötött szerződés szerint azonban — és ezt a telekkönyvbe is bejegyezték — az ingatlan tulajdonjoga a városra száll, ha azt a tulajdonos nem a rendeltetési céljára használja. Ez a cél pedig az volt, hogy az intézetben helyet és ellátást kapjon százket Szegeden tanuló bánati szerb nemzetiségű diák. Trianon után a szegedi iskolából elmaradtak a szerb nemzetiségű bánati diákok, az ujszegedi szerb internátus márról-holnapra elnéptelenedett. Az üresen maradt épületet később a szerződés értelmében a város vette át, ott adott helyet az államrendőrség legénységi iskolájának, később pedig, amikor Szegedre költözködött az egyetem, néhány egyetemi tanár számára készített lakásokat az internátusban. Az államrendőrség által használt helyiségekért a belügyminiszter bért fizet a városnak, bérjévedelmet hoznak a kiadott lakások is és a város ebből a jövedelemből gondoskodik a körülbelül másfélszáz ezer pengő értékű épület fentartásáról.

A diplomáciai tárgyalások már éveket

ezelőtt megindultak a hajdani szerb-bánati vagyonközség és a város hatósága között az internátus tulajdonjogának tisztázása ügyében. A városnak az volt az álláspontja, hogy az épület tulajdonjoga Szegedé lett, mivel a vagyonközség már nem használja az épületet internátus céljaira. A vagyonközség ezzel szemben vis majorra hivatkozva vitatta a város tulajdonjogát. Ez a vis major a háború és a békeszerződés volt, amely lehetetlenné tette az internátus fentartását.

A felek nem tudtak megegyezni és abban állapodtak meg, hogy egy magyar-jugoszláv vegyes bizottság döntésére bízzák a kérdést. Ebben a bizottságban helyet foglalt a jugoszláv belügyi államtitkár, a jugoszláv külügyminisztérium kiküldöttje, Magyarország részéről pedig a belügyminiszter egy és a külügyminiszter két kiküldöttje. Résztvevő a tárgyaláson a város képviselőjében dr. Pálffy József polgármesterhelyettes és Scultéty Sándor főszámvéző, a szerb-bánati vagyonközséget pedig az internátus megalapítója képviselte, aki annak idején jegyző volt egy bánati faluban, jelenleg pedig jugoszláv főszolgabíró.

Az értekezleten áttanulmányozták a szerb konviktus tulajdonjogára vonatkozó összes adatokat, megtekintették a telekkönyvi kivonatokat, végül abban állapodtak meg, hogy a magyar kormány és a jugoszláv kormány külön tárgyalásokat kezd ebben az ügyben. Az internátust, tekintettel a vis majorra, az állam fogja megváltani a volt szerb-bánati vagyonközségtől, viszont az állam a várossal állapodik majd meg az épület tulajdonjogára vonatkozólag.

A vegyes bizottság délután részben vonaton, részben autókön átment Szabadkára, ahol hasonló ügyekben folytat tárgyalásokat.

EMIL JANNINGS

első hangos filmje:

Az apák bünei

nagy dráma, csüörtől a Belvárosiban

Vasárnap a 36 fokos kánikulában huszezer ember kereste fel a tiszai strandokat

(A Délmagyarország munkatársától.) Vasárnap 36 fokos hőség köszöntött Szegedre. Már a kora reggeli órákban közeljárt a 30 fokhoz a meleg, a déli és az ebédutáni idő szinte elviselhetetlen forróságot zúdított a városra. Mindenki, aki csak tehette, menekült a megolvadt aszfaltól, a forróságot sugárzó házak közül a hűvösebb, enyhülést adó helyek felé. Természetesen legnagyobb közönsége a Tiszának volt, de sok ember jutott a vendéglők kertjeibe is. A zöldvendéglők zsufolásig megteltek. Reggeltől az esti órákig annyi sör, limonádé, málna, fagylalt, szóda fogyott ezeken a helyeken, mint egész héten együttvéve. Egyik-másik helyen, ahol nem voltak kellően felkészülve, estefelé már nem is tudták kiszolgálni a vendégeket.

A legnagyobb forgalmat a Tisza érte el. A strandok, fürdőházak roskadásig megteltek. Majdnem mindegyik hely rekordközönséget vonzott. A partok a hidról nézve impozáns látványt nyújtottak. Ameddig a szem ellátott, színes fürdődresszek, csónakok népesítették be minden talpalatnyi helyet. Ezen a vasárnapon nem volt a partokon csöndes, elhagyatott, »intim« partrésztlet.

A Maros-toroktól a vasúti hidig, sőt azon is jóval túl, mindenütt ember-ember hátán tolongott. A közönség jelentős része már reggel, csónakokon elhagyta a várost és messze felevezett a Tiszán. Azok, akik itthon maradtak, rekordot javítottak a Tisza látogatottsága terén. Mintegy huszezer ember keresett enyhülést a Tisza hullámaiban.

A strandok és a fürdőházak látogatottságát hevenyészett statisztika világítja meg a legjobban.

A legtöbb ember a tisztviselőstrandon volt: 2500 fürdőző. A további sorrend a következő: nagystrand 2200, Szőnyi-fürdő 900, Regdon 700, munkásstrand 700, Leventék 600, katonák 500, postások, vasutasok 350—350, Turul csónakház, Takács-fürdő 300—300, Stefánia 300, KEAC-strand 200, bírák, ügyészek 150—150. Ezekhez jönnek még a regatták, klubházak stb. A többi nyolcezer ember szétszórtan, a strandok fölötti szabad helyeken fürdőzött. Különösen nagy volt az érdeklődés a Sárga iránt, ahol reggeltől estig majdnem négyezer ember fordult meg. A csónakforgalom is rekordot ért el, amennyiben vasárnap nem volt pihenő csónak. Közel kétezeröt száz csónak szelte a vizet.

Igen érdekes statisztikát mutat a vasárnap, ha a dolog anyagi oldalát nézzük. A fürdőző publikum villamosra, motorosra, fürdőjegyre, kabinra, szódára, málnára, fagylaltra, tejre több, mint hatvan ezer pengőt fizetett ki.

A statisztikához tartozik, hogy vasárnap majdnem minden strand és fürdőház rekordpublikumot kapott. A vasárnapi látogatottságot csak a múlt év egy-két kánikulai napja érte el.

A nagy forgalomból jelentősen kivette részét a közúti hid is. Itt különösen az esti órákban volt nagy a forgalom. Csak 7 és 8 óra között mintegy tízezer ember jött át az ujszegedi oldalról a városba. Ujszeged fái alatt is több ezer ember hűsölt.

Órák, ékszerek 6 havi részletre

Alpakka evőszerek 12 „ „ 53

Tóth órásnál, Kölcsey uca 7. Nagy javítóműhely! Tört arany, ezüst, régi pénz beváltás, A. B. C. beszerzés.

Kóbor Jancsi

énekes bohóc
vendéglétele, szardán, csüörtől 5, 7, 9 órákor
a Korzó Moziban.